

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222202015
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2222202015.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D. E., zastúpenej spoločnosťou: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 17Csp/40/2022-38 zo dňa 22. augusta 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku a v závislých výrokoch III. a IV. potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) č. 8500141212 zo dňa 19.01.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212 zo dňa 16.01.2016, II. výrokom vo zvyšku návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, III. výrokom poučil žalovaného, že na okresný súd môže podať proti žalobcovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.01.2016, IV. výrokom uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 354, § 255, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Vecne rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že mal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z jeho príloh (príslušná zmluva o spotrebiteľskom úvere a dohoda o zrážkach, oznámenie o zosplatnení, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy), ako aj z doplnenia návrhu zo dňa 21.7.2022 a jeho príloh (štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere) za osvedčené, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 16.1.2016 úverovú zmluvu č. 8500141212, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi úver vo výške 3.000,- Eur a žalobca sa zaviazal vrátiť tento úver spolu so zmluvnými úrokmi v 42 mesačných splátkach vo výške 105,20 Eur. V osobitnom dokumente bola medzi stranami uzavretá podľa § 551 Občianskeho zákonníka Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov). Žalovaný listom zo dňa 5.4.2022 zaslal žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu

Weindel Logistik Service SR spol. s r.o. s tým, že žalobcovi ešte zostáva uhradiť z predmetného úveru 3.420,21 Eur, pričom z dôvodu omeškania žalobcu a v toho dôsledku uplatnenej zmluvnej pokuty je potrebné dozrážať na základe uvedenej dohody celkový dlh žalobcu ku dňu 5.4.2022 vo výške 6.824,02 Eur. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca dostatočne opísal skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, keďže bolo osvedčené, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere a dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala v IV. článku presnú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Popri čiastke 3.000,- Eur predstavujúcej sumu reálne poskytnutú žalovaným žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212 zo dňa 16.1.2016 dohoda opisuje len možné spôsoby vzniku prípadných ďalších budúcich pohľadávok žalovaného, ktoré môžu spočívať napr. v presne nešpecifikovanom príslušenstve úveru, ako aj v ďalších presne nešpecifikovaných nárokoch, ktoré žalovanému vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou (napr. nárok žalovaného na bližšie nešpecifikovanú zmluvnú pokutu ako to vyplýva zo žiadosti žalovaného o vykonanie zrážok zo dňa 5.4.2022), a tiež v nákladoch súvisiacich s vymáhaním týchto pohľadávok. Takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Neurčité bolo aj zmluvné dojednanie v čl. VI dohody o výške zrážok zo mzdy týkajúce sa možnosti navýšenia ďalších zrážok nad dohodnutú sumu 105,20 Eur v prípade, že nebude v ktoromkoľvek mesiaci vykonaná aktuálna zrážka zo mzdy v dohodnutej výške, a to bez ohľadu na dôvod. S ohľadom na uvedené je takáto dohoda o výške zrážok zo mzdy neurčitá a teda neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ďalej prvoinštančný súd konštatoval, že je možné neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach vyvodzovať aj z § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka (spotrebiteľský charakter zmluvy nemôže byť podľa jej obsahu sporný), nakoľko uvedené ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy spôsobujú aj značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že oprávňujú žalovaného ako veriteľa jednostranne určovať celkový výšku dlhu žalobcu ako spotrebiteľa voči žalovanému, ktorý sa bude vymáhať na základe tejto dohody, a prípadne aj výšku jednotlivých zrážok. Nie je pritom možné dopredu vylúčiť, že v rámci žalovaným takto určených a vyčíslovaných pohľadávok sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. V tomto konkrétnom prípade by podľa predložených dokladov potenciálne mohol byť takým nárokom napríklad nárok na zmluvné úroky z poskytnutého úveru, pretože sa okresný súd stotožňuje s tvrdením žalobcu, že údaj o RPMN v zmluve je nesprávne uvedený vo výške 25,25 %, keď zo zmluvy (aj s poukazom na jej bod 12), ako aj z jej príloh vrátane predložených štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že do všetkých nákladov spotrebiteľa súvisiacich s poskytnutým spotrebiteľským úverom je možné v danom prípade zahrnúť len zmluvné úroky v celkovej výške 1.418,40 Eur, čo by podľa výpočtu vykonaného v zmysle § 19 zákona č. 129/2010 Z.z. (k tomu viď čl. 37 spisu) znamenalo hodnotu RPMN 23,35 %. Nesprávne a zmätočné uvedenie tejto obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. má rovnaký následok vyplývajúci z ust. § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona, ako keby v zmluve takýto údaj nebol obsiahnutý vôbec, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/161/2018). Podľa tohto by potom žalovaný nemohol oprávnenne vymáhať prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach uvedené zmluvné úroky z úverovej zmluvy v celkovej výške 1.418,40 Eur a takisto ani úroky z omeškania, ktoré by plynuli z týchto zmluvných úrokov. Taktiež sa okresný súd stotožnil s tým argumentom žalobcu, že nakoľko mal byť predmetný úver predčasne zosplatnený v zmysle oznámenia o zosplatnení (čl. 6), a v toho dôsledku sa jedná o nárok, ktorý sa mal v zmysle ust. § 103 veta druhá v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v celosti a naraz premlčať zrejme v mesiaci august 2019 (uplynutím 3-ročnej premlčacej doby podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka počítanej od splatnosti tej splátky, pre nesplnenie ktorej sa následne stal zročným celý dlh, t.j. podľa oznámenia zo dňa 16.10.2016 splátky splatnej zrejme v 8/2016), nie je možné tento premlčaný nárok v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka vymáhať, a to ani zrážkami zo mzdy podľa dohodnutej dohody, čo nepochybne odôvodňuje potrebu zamedziť takémuto vymáhaniu predmetného nároku predmetným neodkladným opatrením. Uvedený záver by pritom obstál aj v prípade, že by z akéhokoľvek dôvodu nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu tohto spotrebiteľského úveru podľa vyššie uvedeného oznámenia. Aj v takom prípade by už totiž boli premlčané všetky splátky úveru, od ktorých do vykonania

zrážok uplynula uvedená 3-ročná premlčacia doba (v zmluve je pritom ako termín konečnej splatnosti úveru uvedený 1.8.2019).

Naplnený bol tiež ďalší predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a síce potreba neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. V konaní bolo osvedčené, že žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o výkon zrážok zo mzdy, na základe ktorej je zamestnávateľ žalobcu povinný v zmysle § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonávať žalobcovi zrážky zo mzdy, z čoho vyplýva žalobcom tvrdená nutnosť neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. V prípade výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovaným a vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu by však mohlo takto dôjsť k postihnutiu majetku žalobcu bez súdneho rozhodnutia v nezákonnom rozsahu (napr. by mohlo dôjsť k uhradeniu plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, z neplatných zmluvných dojednaní, resp. aj premlčaných nárokov žalovaného z úveru), čím mu reálne hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Z uvedených dôvodov mal okresný súd za to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný v časti, o ktorej rozhodol I. výrokom, keďže žalobca dostatočne osvedčil, že ním tvrdené skutočnosti a konanie žalovaného odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, uložením požadovanej povinnosti objektívne možno dosiahnuť trvalú ochranu, ktorej sa žalobca domáha, pričom trvalé účinky tohto neodkladného opatrenia vzhľadom neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, pričom žalovanému i naďalej zostáva zachované právo domáhať sa svojich nárokov zabezpečených predmetnou dohodou o zrážkach súdnou cestou.

Okresný súd žalobcovi neuložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku v určitej lehote žalobu vo veci samej, nakoľko mal za to, že je možné týmto neodkladným opatrením dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, avšak žalovaného zároveň o tejto možnosti poučil podľa § 337 ods. 1 CSP (výrok III).

Návrh neodkladného opatrenia v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému, aby oznámil zamestnávateľovi žalobcu, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v prospech žalovaného, okresný súd zamietol (II. výrok). Mal za to, že ukladanie takejto povinnosti žalovanému je nadbytočné, poukazujúc na to, že rozhodnutie súdu, ktorým je nariadené neodkladné opatrenie žalovanému, aby sa zdržal práva vykonávať zrážky zo mzdy tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, sa doručuje aj zamestnávateľovi žalobcu, a teda je mu dané na vedomie, že žalovaný sa má zdržať výkonu práva na zrážky zo mzdy, t.j. zamestnávateľ nemôže v prospech žalovaného ďalej vykonávať žiadne zrážky vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy špecifikovanej vyššie v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia (uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/235/2017).

O trovách konania okresný súd rozhodol postupom podľa § 354 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keďže toto uznesenie treba považovať za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, pričom v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (záver o plnom procesnom úspechu žalobcu nemôže ovplyvniť ani výrok II. uznesenia a s tým súvisiaci odsek 16 jeho odôvodnenia, keďže v tejto časti návrhu išlo len o akúsi požiadavku žalobcu na zabezpečenie vykonateľnosti rozhodnutia, ktorú súd síce vyhodnotil ako nadbytočnú, avšak táto nemohla ovplyvniť samotné kladné rozhodnutie v merite veci, t.j. dosiahnutie uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP (IV. výrok).

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný výlučne I. výroku a navrhol jeho zmenu zamietnutím návrhu v napadnutej časti s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli preukázané a ani splnené zákonné predpoklady, ktoré zákon vyžaduje pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca prijal od žalovaného sumu 3.000,- Eur ako úver a uhradil sumu 998,19 Eur. Neuhradil teda (ak by sa vyšlo z predpokladu, že úhrada sumy 998,19 Eur je úhradou len istiny) ešte minimálne

sumu 2.001,81 Eur. Uhradenie tejto sumy nemôže za žiadnych okolností predstavovať skutočnosť, ktorá by mala odôvodniť obavu vyžadujúcu rozhodnutie súdu o tom, aby sa ďalší výkon zrážok zo mzdy nerealizoval. Na strane žalobcu vrátením sumy 3.000,- Eur nedôjde k žiadnej ujme, ani k protiprávnemu stavu, ale k splneniu zákonnej povinnosti. Vrátenie sumy 3.000,- Eur je nesporné, pretože na túto povinnosť nemá vplyv akýkoľvek záver o RPMN a o bezúročnosti. Aj z pohľadu vymedzenia zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy je jednoznačné, že pohľadávka istiny úveru vo výške 3.000,-Eur je jednoznačne určená a dané vymedzenie je prinajmenšom oddeliteľnou časťou právneho úkonu. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil základné podmienky neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, pretože o povinnosti vrátiť spolu sumu 3.000,- Eur, čiže doplatiť čiastku 2.001,81 Eur, nejestvuje rozumná pochybnosť a vrátenie tejto sumy nepredstavuje žiadnu ujmu na strane žalobcu, dohoda o zrážkach zo mzdy je jednoznačná a určitá v časti vymedzenia pohľadávky čo do istiny 3.000,-Eur. Okresný súd v rozpore so zákonom konštatoval, že v zmluve je uvedená nesprávna hodnota RPMN 25,25 % a správne má byť 23,25 %. Záver okresného súdu je v rozpore s § 11 ods. 1 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z., keď nesprávne uvedenie RPMN má za následok bezúročnosť len vtedy, ak je nesprávna v neprospech spotrebiteľa. O taký prípad ide vtedy, ak je v zmluve uvedená nižšia hodnota, ako je v skutočnosti. Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia však ide o opačný prípad, v skutočnosti je hodnota RPMN nižšia ako v zmluve, čo teda nie je ani nesprávnosť v neprospech spotrebiteľa, nejde o dôvod bezúročnosti. V zmluve sa uvádza správna hodnota RPMN 25,46 %, ktorá je vypočítaná podľa prílohy č. 2. Interaktívna kalkulačka, pričom už z podstaty veci nemôže poskytnúť správny údaj, keďže počíta s inými dátumami vyplatenia úveru a splatnosti splátok. Okrem faktu, že okresný súd nevysvetlil nutnosť úpravy spočívajúcej v zastavení zrážok za stavu, kedy žalobca ani netvrdil, že by už vrátil sumu 3.000,- Eur, tak dôvody uvádzané okresným súdom by mohli viesť najviac k dvom obmedzeniam vo vzťahu k výkonu zrážok zo mzdy: zákaz zrážok zo mzdy v rozsahu prevyšujúcom výšku mesačnej splátky 105,20 Eur, zákaz zrážok zo mzdy po tom, ako ich súčet prevyší čiastku 2.001,81 Eur. Žalobca pritom sám podaným návrhom teda neosvedčil a ani netvrdil existenciu dôvodov, ktoré by preukazovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, neosvedčil existenciu takých okolností v aktuálnom čase, ktoré by osvedčovali zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, neosvedčil existenciu žiadnej hrozacej ujmy v rozsahu minimálne 2.001,81 Eur čo je suma zostávajúca do splatenia istiny úveru 3.000,- Eur.

Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovaného sa vyjadril a uviedol, že napadnuté uznesenie navrhuje potvrdiť a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Okresný súd správne vyhodnotil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatný právny úkon pre neurčitosť vymedzenia zabezpečovanej pohľadávky. Správne vyhodnotil aj, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a zároveň pohľadávka žalovaného je v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka premlčaná (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/42/2018). V danom prípade žalobca preukázal existenciu právneho vzťahu medzi stranami konania a preukázal aj to, že tento právny vzťah vyžaduje bezodkladnú úpravu. Podľa žalobcu výkonom práv z dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu v prospech veriteľa by mohlo v danom prípade dôjsť k zásahu do práv a právom chráneného záujmu žalobcu. Rovnako žalobca preukázal potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, pretože veriteľ požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré sa majú vykonávať až do oznámenia žalovaného o uspokojení jeho pohľadávky (poukaz na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/192/2019 a sp. zn. 25Co/191/2019). Žalovaný v rámci podaného odvolania argumentuje hlavne tým, že zo strany žalobcu nedošlo k splateniu ani istiny poskytnutého úveru, žalovaný však nemá nárok už na žiadnu dlžnú sumu, keďže pohľadávka žalovaného je premlčaná, ako to správne vyhodnotil aj okresný súd. Rešpektujúc ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalovaný listom zo dňa 16.10.2016 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení“, ktorý predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval žalobcu na úhradu omeškanej splátky č. 6 zročnej dňa 1.8.2016, s ktorou bol žalobca v omeškaní viac ako 3 mesiace pod hrozbou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Keďže zo strany žalobcu nedošlo k úhrade omeškanej splátky nastala mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba zosplatneného úveru začala plynúť 1.8.2016 a uplynula 1.8.2019. Žalovaný sa teda mimosúdny vykonávaním zrážok zo mzdy domáha premlčaného nároku, ktorý by v prípade uplatnenia zo strany žalovaného na príslušnom súde zamietnutý ako premlčaný v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zákon č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 – ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto postupom podľa § 387 CSP uznesenie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

Predmetom konania na súde prvej inštancie bola požiadavka žalobcu zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 8500141212 zo dňa 19.1.2016 uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, uloženie povinnosti žalovanému vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu - Weindel Logistik Service SR spol. s r.o., aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy.

Výrok II. (vo zvyšnej časti okresný súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietal) nebol napadnutý odvolaním strán preto nadobudol právoplatnosť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalovaného predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne ak I. výrokom (uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) č. 8500141212 zo dňa 19.01.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212 zo dňa 16.01.2016, (závislý) III. výrokom (poučil žalovaného, že na Okresný súd Dunajská Streda môže podať proti žalobcovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.01.2016) a (závislý) IV. výrokom (uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %).

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom bola osvedčená dôvodnosť a trvanie chráneného nároku žalobcu ako spotrebiteľa a zároveň bola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, ods. 3 ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

Podľa § 337 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje, ods. 2 súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia, ods. 3 súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Neodkladné opatrenie má preto slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv, ak naliehavosť situácie vyžadovala okamžitý zásah súdu. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ďalším zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z charakteru neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že pred jeho nariadením súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.). Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie

náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. (Števček, M., Ficová, S. Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1092 s.).

Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, ktorý mal za osvedčené, že strany uzavreli dňa 16.1.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, z ktorej vyplýva, že žalobca ako dlžník v bode 5. (Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere a o revolvingu) požiadal o poskytnutie úveru v sume 3.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačnej splátke 105,20 Eur (pozostávajúca s istiny 71,43 Eur, úroku 33,77 Eur), v počte 42, splatných 1. deň v kalendárnom mesiaci, dátum prvej splátky 1.3.2016, dátum konečnej splatnosti 1.8.2019, pri RPMN 25,25 %, úrokovej sadzbe úveru 23.35 %, odplata za úver 23,35 %, priemerná RPMPN 18,09 %, celkových nákladoch spojených s úverom 1.418,40 Eur (pozostávajúce zo sumy úrokov a z poplatku za poskytnutie úveru), celkovej čiastke, ktorú musí v súvislosti s úverom zaplatiť dlžník 4.418,40 Eur, úrokovej sadzbe pre prípad omeškania s úhradou splátok úveru/revolvingu 5,05 %. Taktiež, že strany sporu uzavreli Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500141212 podpísanú žalobcom dňa 16.1.2016 a žalovaným dňa 19.1.2016, v ktorej sa strany v bode IV. dohodli na tom, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212 čiastku vo výške 3.000,- Eur. V zmysle zmluvy/dodatku k zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto Dohodou sú tvorené úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingov), nákladmi, ktoré spoločnosť preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a je prípadnými dodatkami. V bode VI si dohodli, že dojednávajú v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka na zabezpečenie pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. IV (a prípadne aj v čl. V) dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa. Na základe dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 105,20 Eur mesačne. Ako aj skutočnosť, že listom zo 16.10.2016 oznámil žalovaný žalobcovi, že žalobca je v omeškaní s úhradou splátok č. 6, 7, 8, spolu vo výške 210,60 Eur, s tým, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy č. 8500141212, stratíte tým výhodu splátok a celý dlh budete povinný zaplatiť naraz a listom zo dňa 5.4.2022 (čl. 13) veriteľ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zaslal žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy spoločnosti Weindel Logistik Service SR spol. s r. o. s požiadavkou o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu v maximálnej možnej výšky, keď

do konca splátkového kalendára ostáva uhradiť sumu 3.420,21 Eur, pričom celková suma sa navýšila o zmluvnú pokutu, treba preto dozrážať sumu 6.824,02 Eur.

Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 37 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom záväzkového práva. Voči platiteľovi mzdy je účinná, t. j. veriteľ na základe nej nadobúda právo na výplatu zrážok okamihom, keď mu bola predložená. Dohoda o zrážkach zo mzdy zaniká, akonáhle pohľadávka veriteľa je splnená alebo keď dlžník prestane poberať mzdu. Výkon zrážok zo mzdy podľa dohody zmluvných strán o zrážkach zo mzdy môže pozastaviť len súd, ktorý platiteľovi mzdy predbežným opatrením môže uložiť povinnosť nevykonávať zrážky podľa účastníkmi uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy (R 47/1974). Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať okrem iného označenie uspokojovanej pohľadávky a výšku dohodnutých zrážok. V čase uzatvárania dohody musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak je dohoda neurčitá a podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatná.

Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožní uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

Okresný súd správne uzavrel, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala v bode IV presnú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, keď v uvedenom bode popri čiastke 3.000,- Eur opisuje len možné spôsoby vzniku prípadných ďalších budúcich pohľadávok žalovaného, ktoré môžu spočívať v presne nešpecifikovanom príslušenstve úveru ako aj v ďalších nešpecifikovaných nárokoch žalovaného (ako napr. v nároku na zmluvnú pokutu (podľa obsahu žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 5.4.2022) a tiež v nákladoch súvisiacich s vymáhaním týchto pohľadávok. So záverom, že takéto vymedzenie zabezpečenej pohľadávky ako základnej a podstatnej náležitosti je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd poukazuje na záver v zmysle svojho rozhodnutia č. k. 10Co/23/2022-61 zo dňa 31.3.2022 (na ktoré poukázal aj okresný súd), „že v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejsť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa“. Ďalej odvolací súd konštatuje, že v prípade danej dohody ide o písomný právny úkon, určitost' prejavu vôle je možné usudzovať iba z obsahu tejto listiny, pričom pochybnosti o určitosti tohto právneho úkonu, vzhľadom na popísaný obsah, nemožno odstrániť ani výkladom. Následkom toho je predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy absolútne neplatný právny úkon, ako taký nemôže vyvolať sledovaný vznik daného právneho vzťahu zabezpečenia pohľadávky. S ohľadom na uvedené nemožno súhlasiť s námietkou žalovaného, že vymedzená zabezpečená pohľadávka v dohode o zrážkach zo mzdy je jednoznačná, a to

ani (iba) odkazom na poskytnutú čiastku vo výške 3.000,- Eur (v bode IV.), pričom ani prípadné oddelenie tejto časti právneho úkonu by bolo bez právneho významu vo vzťahu k podstatnej obsahovej náležitosti, presnej výške zabezpečovanej pohľadávky. S ohľadom na uvedené takáto Dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitá a teda podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná, čím bola osvedčená skutočnosť potrebná pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana v dôsledku neplatnosti Dohody o zrážkach mzdy zo dňa 19.1.2016 (uzatvorenej na samostatnej listine súvisiacej s predmetnou úverovou zmluvou).

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že bol naplnený aj ďalší predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keď prvoinštančný súd mal osvedčené, že žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o výkon zrážok zo mzdy (podľa § 551 Občianskeho zákonníka), z čoho je osvedčená dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomer strán (odsek 14 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia odvolací súd videl aj v skutočnosti, že v prípade žalobcu sa jedná o spotrebiteľa a možná neprijateľnosť zmluvných podmienok v spornej Dohode o zrážkach zo mzdy môže poškodiť práva žalobcu ako spotrebiteľa a neprímerane zasiahnuť do majetkových práv žalobcu tým, že dôjde k uhradeniu plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly.

S ohľadom na uvedené v odsekoch 34 a 35 sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že okresný súd nesprávne vyhodnotil základné podmienky neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Pričom na uvedený záver nemá vplyv skutočnosť či došlo k plnej úhrade istiny úveru, resp. že žalobca má ešte uhradiť sumu 2.001,81 Eur (rozdiel 3.000,- Eur a 998,19 Eur).

Hoci sa odvolací súd stotožnil s námietkou, že okresný súd nesprávne uzavrel, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď podľa okresného súdu obsahuje nesprávnu výšku RPMN 25,25 %, pričom správna výška RPMN je 23,35 %, na závere v zmysle odseku 36 to nič nemení. Odvolací súd má za to, že dôvod podľa označeného § 11 ods. 1 písm. d) je možné aplikovať v prípade, ak je v zmluve uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda nižšia ako skutočná.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný podaným odvolaním nespochybnil záver prvoinštančného súdu o premlčaní nároku žalovaného pri aplikácii § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 103 veta druhá a § 565 Občianskeho zákonníka (v prípade platného zosplatnenia úveru), resp. aj bez zosplatnenia premlčanie jednotlivých splátok úveru, pričom 1.8.2019 bol termín konečnej splatnosti úveru. Prípadná otázka premlčania ako aj naplnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) ako aj výška platieb realizovaných žalobcom v prospech žalovaného (aj formou zrážok zo mzdy) by bola predmetom dokazovania, ak by žalovaný využil svoje právo a zaplatal dlžnej sumy v zmysle predmetnej úverovej zmluvy by sa domáhal v konaní pred súdom.

S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP potvrdil.

Vzhľadom na to, že prvoinštančný súd nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania a žalobcovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuložil, postupoval správne ak podľa § 337 ods. 1 CSP poučil žalovaného, ktorému sa neodkladným opatrením ukladá povinnosť, že je oprávnený podať voči žalobcovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500141212, preto odvolací súd závislý III. výrok ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho (závislého) IV. výroku o náhrade trov konania (bez uvedenia akejkoľvek odvolacej argumentácie).

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (v prejednávanej veci žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (v prejednávanej veci žalovaný).

I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).